

NAPOMYKAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* napomykå się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przybliżyć się; w przen: Ku inému niełczęściu/ to téż Troia miałå/ Iż fie do råk okrutnych w piérwołpy dołtåłå/ Gdzie łam od łiebie włćiekłý miecz fie nåpomyka/ Ståryli/ åbo dżiećię/ bez bråku vtyka. GórnTroas 24.

Formacje współrdzenne cf MKNAĆ.

KCh